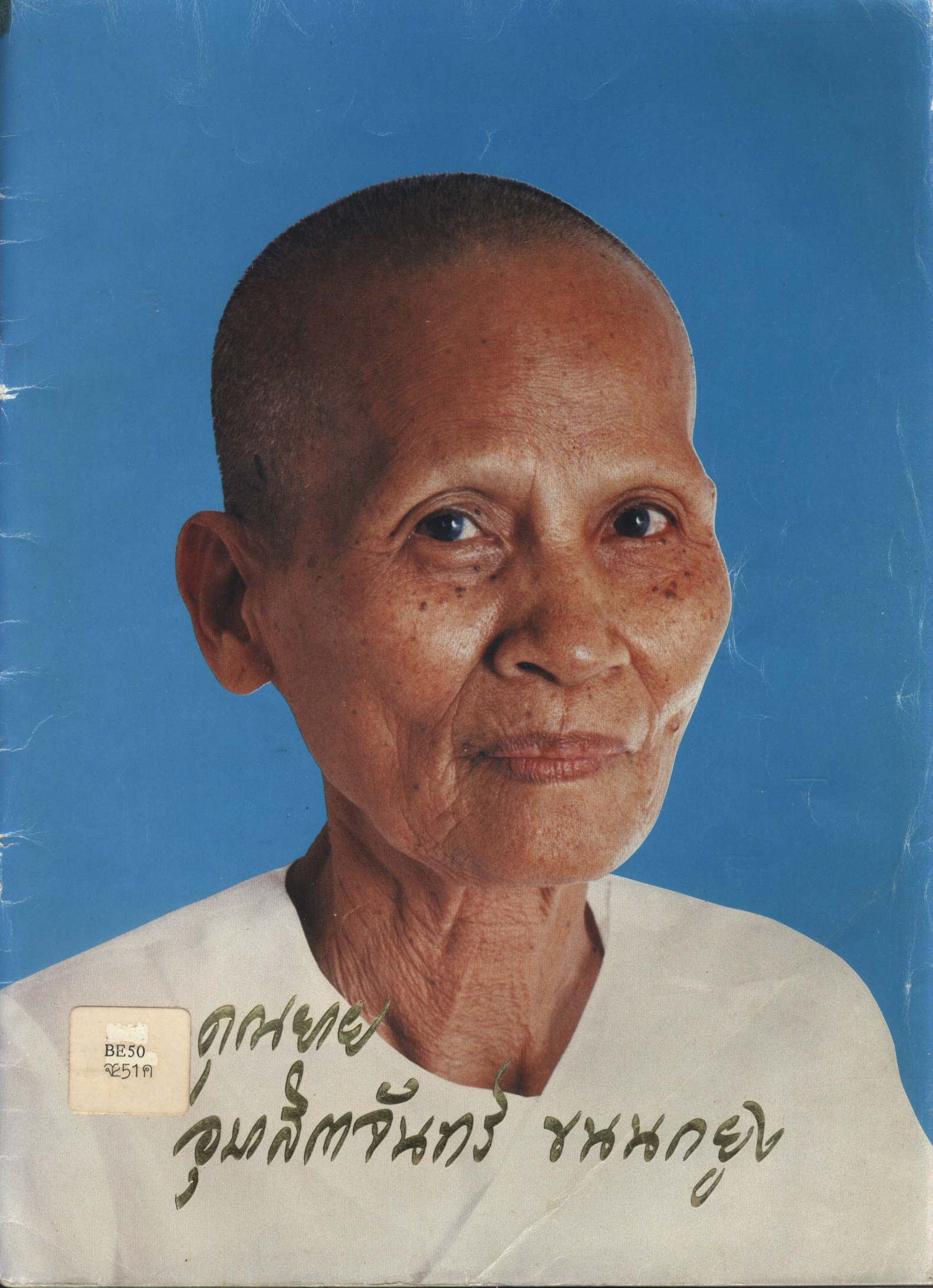

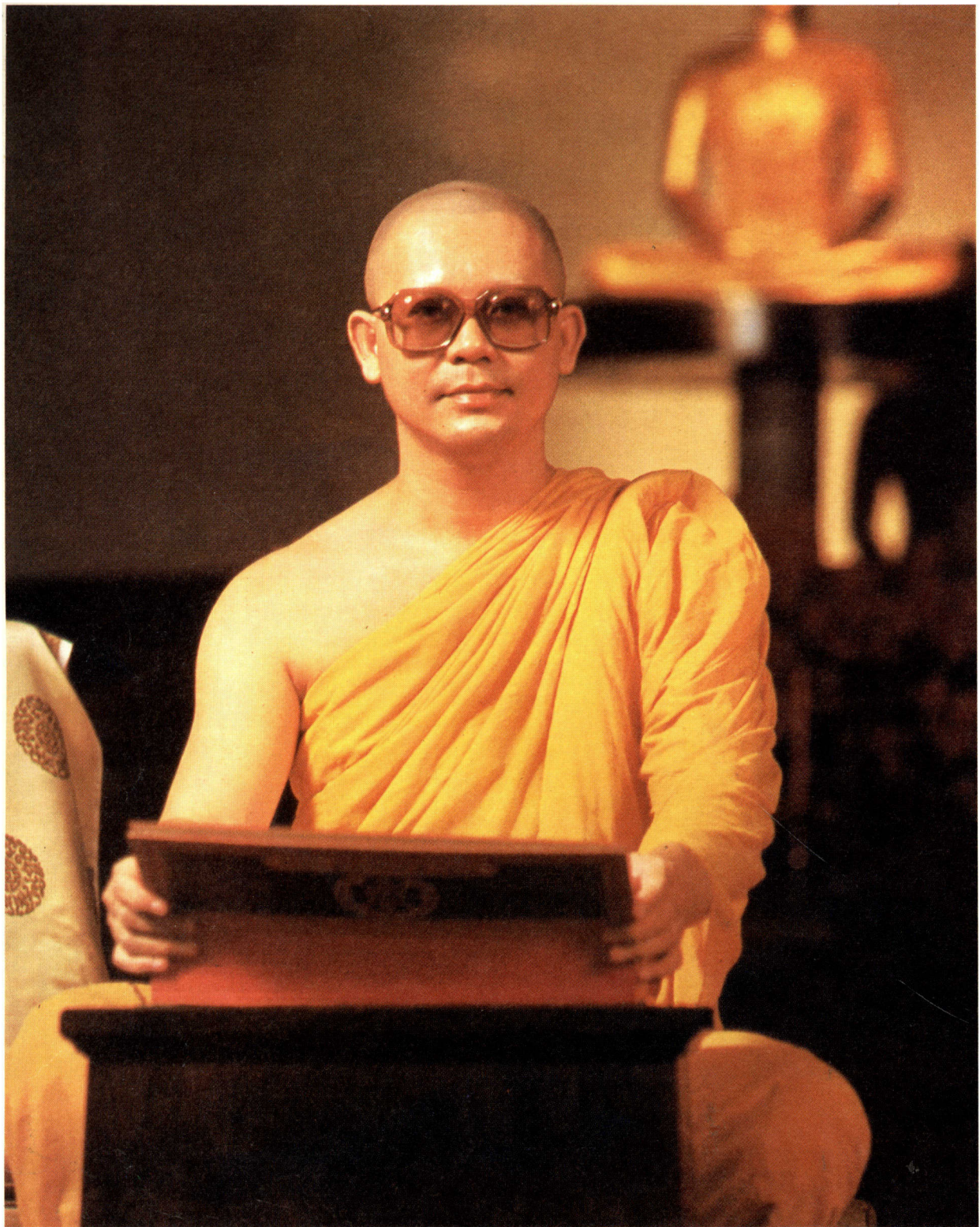

BE50
๖๕1๓

ពាក្យ
ស្នើសុំ ឧបត្ថម្ភ

007897

พระอธิการไชยบุญย์ ฐมฺมชโย
เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย

วันอาทิตย์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓
๕๐๑ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร ๑๐๑

ทศตวรรษ ทศตวรรษ ทศตวรรษ และ ทศตวรรษ

เปลี่ยนที่จากพ่อ กับแม่เป็นแม่ 100 300 ที่ใด

4 ॐ नमः 4

[illegible]

u r m v u 1155 u r m v u 1/0 n

[illegible]

๔ ๑๔๕๐ ๑๕๐๐ - "

1. $\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 2. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 3. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 4. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 5. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 6. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 7. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 8. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 9. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 10. $\frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$

Q. 1. How

พระเผด็จ ทตฺตชีโว
รองเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย

ປາກເກດ

ພາບຈິດລືກແຈ້ງ	ຈຽນຍາຍ
ຈູບສິນຍາຍມັກຍາຍ	ເມີນຍາຍ
ກັບສຽງວັດພຣະໄຊຍາຍ	ເຈົ້າຈຽນ
ກວ່າເສັ້ນຄືນຍາຍ	ລູກລືມແຮມ
ພຣະອຸດົມສຸກ	ທາຍ
ຍາຍຍາຍຈຽນ	ເຈົ້າຍາຍ
ຍາຍຍາຍແສນຍາຍ	ມາຍາຍ
ຍາຍພຣະອຸດົມສຸກ	ສິນຍາຍໄຊຍາຍ
ທາຍພຣະອຸດົມສຸກ	ມາຍາຍ
ມາຍາຍແສນຍາຍ	ກ່ວຍາຍ
ມາຍາຍແສນຍາຍ	ເຈົ້າຍາຍ
ມາຍາຍແສນຍາຍ	ລືກລືມສິນຍາຍ
	ກາຍາຍໄຊຍາຍ

ໂອ ກັບຍາຍໄຊຍາຍ

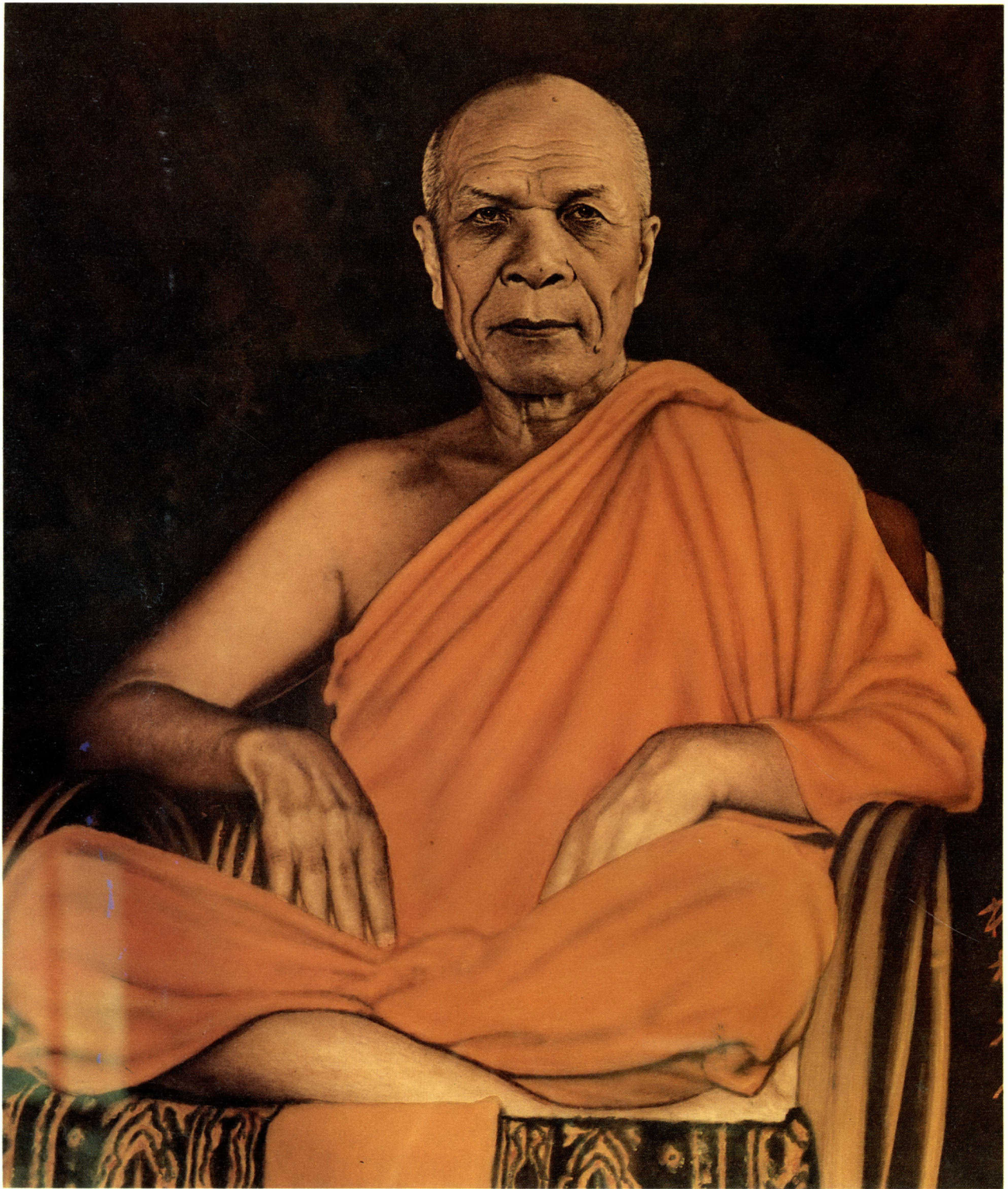

ผู้มีสัมมาทิฐิเพียงคนเดียว

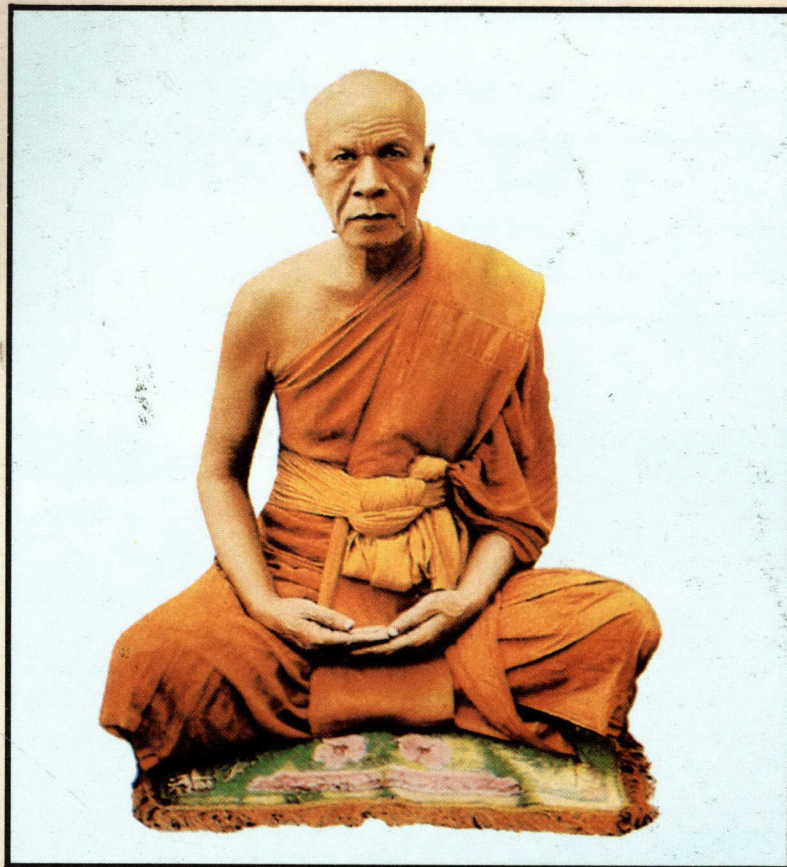
ในท่ามกลางความมืดแห่งวัฏสงสาร ผู้มีสัมมาทิฐิเพียงคนเดียว เมื่ออุบัติขึ้นย่อมนำความสว่างไสวให้กับชีวิต ดุจดวงอาทิตย์ที่นำความสว่างให้แก่โลกและจักรวาลทั้งหลาย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ประเสริฐของเรา อุบัติขึ้นเพื่อการนั้น เมื่อสองพันห้าร้อยปีเศษ

ครั้นเวลาล่วงไปนานนับพันปีหลังพุทธปรินิพพาน ความทรงจำในแก่นแท้แห่งพุทธธรรมก็เริ่มเลือนลางดุจอาทิตย์อัสดง

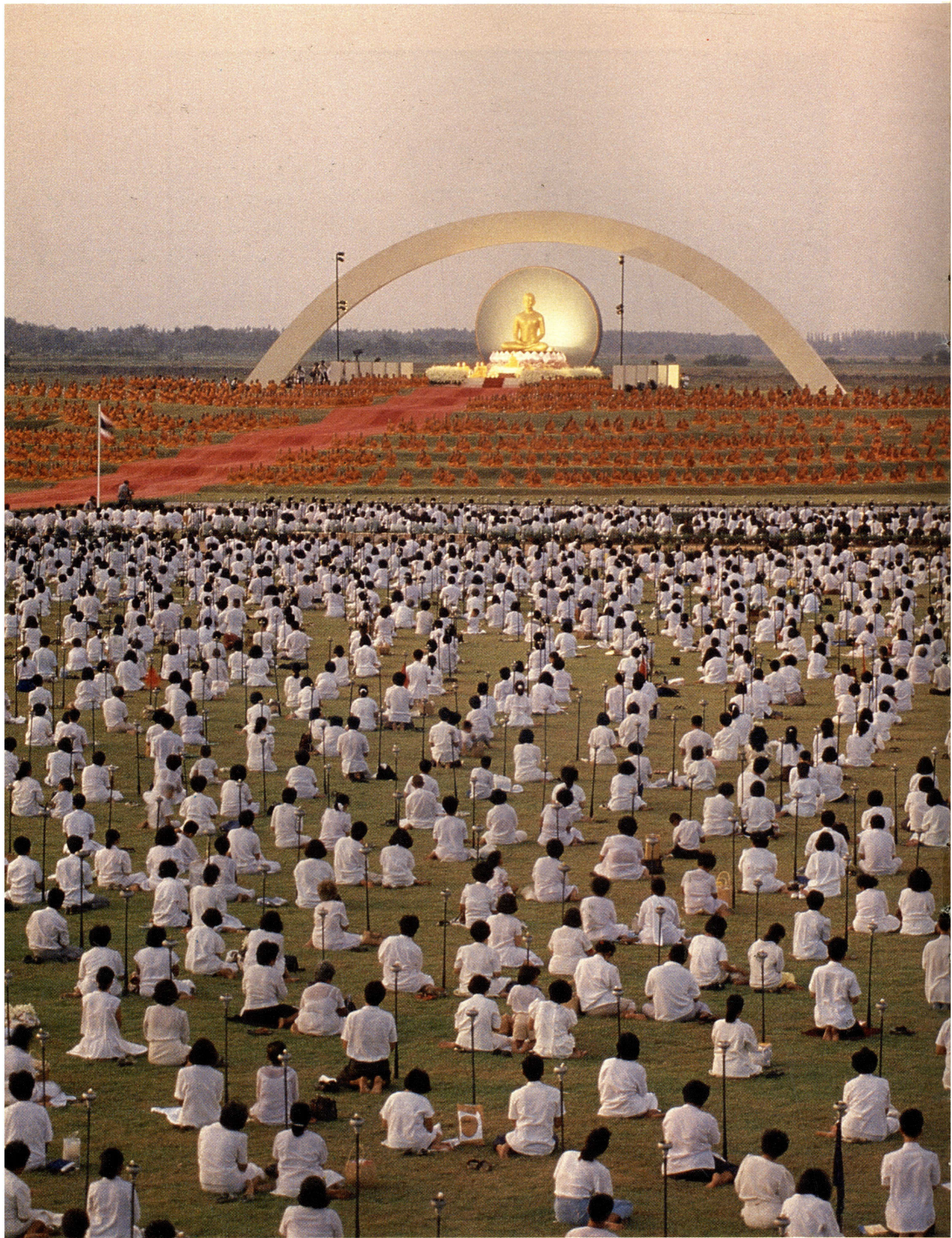

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
หลวงพ่อด้านปากน้ำ ภาษีเจริญ
ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย

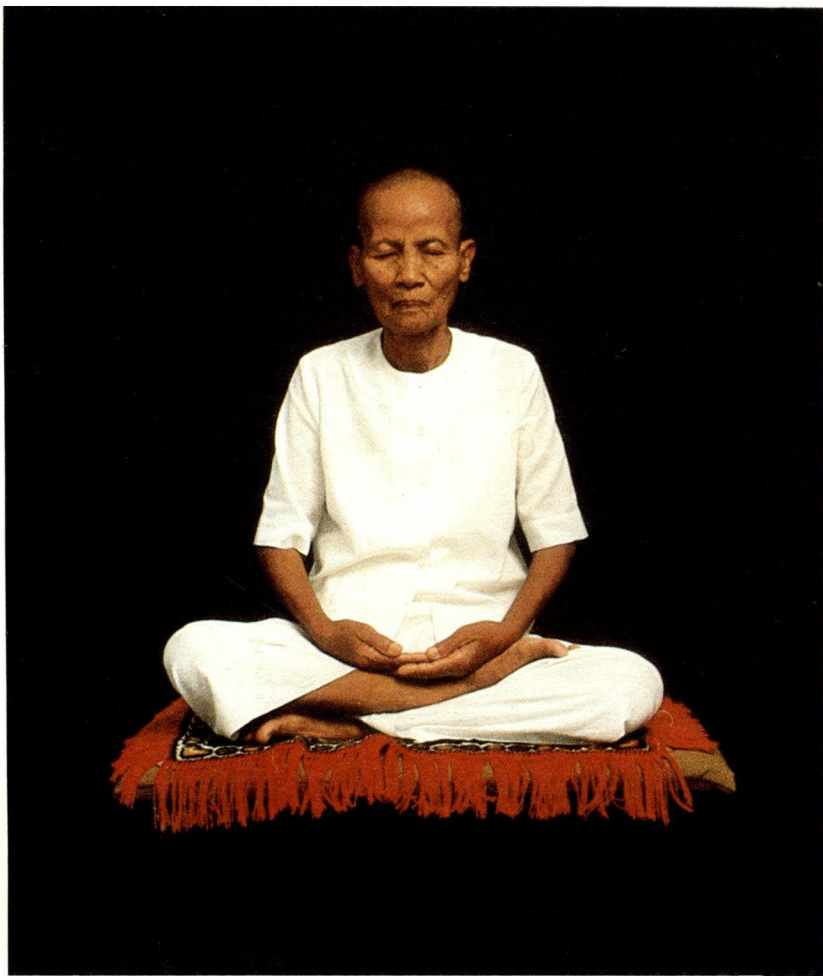
แต่แล้วในปีที่สองพันสี่ร้อยหกสิบ หลัง
พุทธปรินิพพานนั่นเอง คำสอนที่ลางเลือนกลับ
ถูกรื้อฟื้นขึ้นอีกครั้ง ด้วยการเอาชีวิตเป็นเดิมพัน
ทุ่มเทศึกษาทั้งภาคปริยัติและภาคปฏิบัติ และ
ได้ประกาศให้โลกได้รู้จักกันอย่างกว้างขวางใน
นามวิชาธรรมกาย ของพระมงคลเทพมุนี
หลวงพ่อดาวกาน้ำ ภาชีเจริญ

วิชชาธรรมกาย

วิชชาธรรมกาย สัจธรรมที่รอคอยทุกชีวิตให้มาพิสูจน์ และได้ประกาศให้มาพิสูจน์ ใครก็ตามเมื่อได้ปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้องแล้ว เพียงระยะเวลาไม่นานจิตใจและร่างกายของเขา จะได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นอย่างที่เขารับรู้ได้เอง และเมื่อเข้าถึงพระธรรมกายก็ย่อมหมดความสงสัยในคำสอนของพระพุทธองค์อย่างสิ้นเชิง และสามารถนำวิชชาธรรมกายพัฒนาทั้งทางโลกและทางธรรมอย่างกว้างขวางสุดที่จะประมาณได้

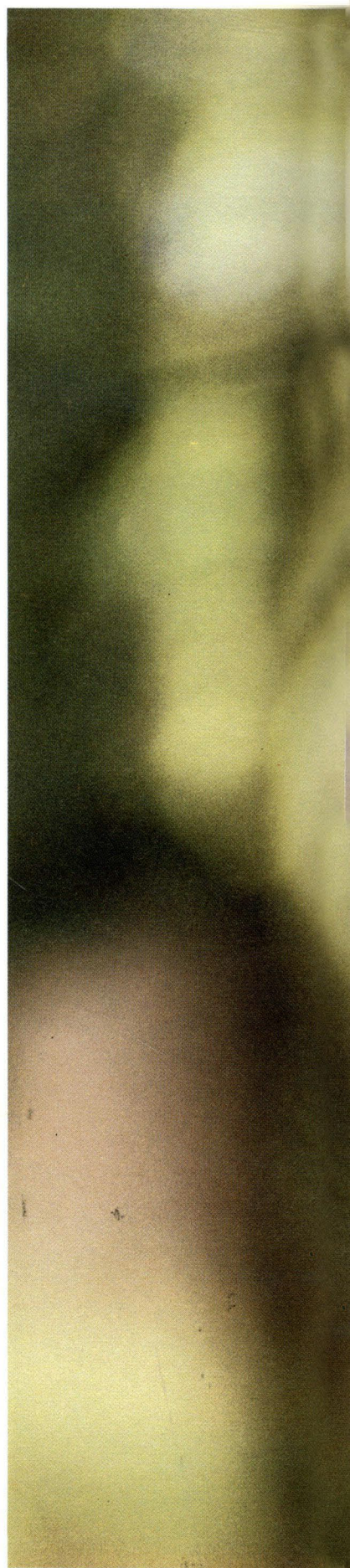

คุณยายอุบาลิกาจันทร์ ขนนกยูง

ดังเช่น คุณยายอุบาลิกาจันทร์ ขนนกยูง ลูกชานาผู้มี
ฐานะดีจากนครชัยศรี ผู้ไม่เคยเรียนหนังสือหรือวิชาการในทางโลก
มาก่อน แต่ด้วยดวงใจที่เด็ดเดี่ยวมุ่งเพียรพยายามฝึกปฏิบัติธรรมเพื่อ
ต้องการใช้วิชาธรรมกายไปตามหาพ่อในสัณปรายภพ เพื่อขอขมา
ในความผิดที่เคยล่วงเกินเมื่อครั้งเป็นเด็ก ท่านฝึกปฏิบัติตามหลักวิชา
ธรรมกายจนประสบผลสำเร็จอย่างยอดเยี่ยม เป็นที่ชื่นชมของอาจารย์
คือ หลวงพ่อวัดปากน้ำ ถึงกับกล่าวว่า

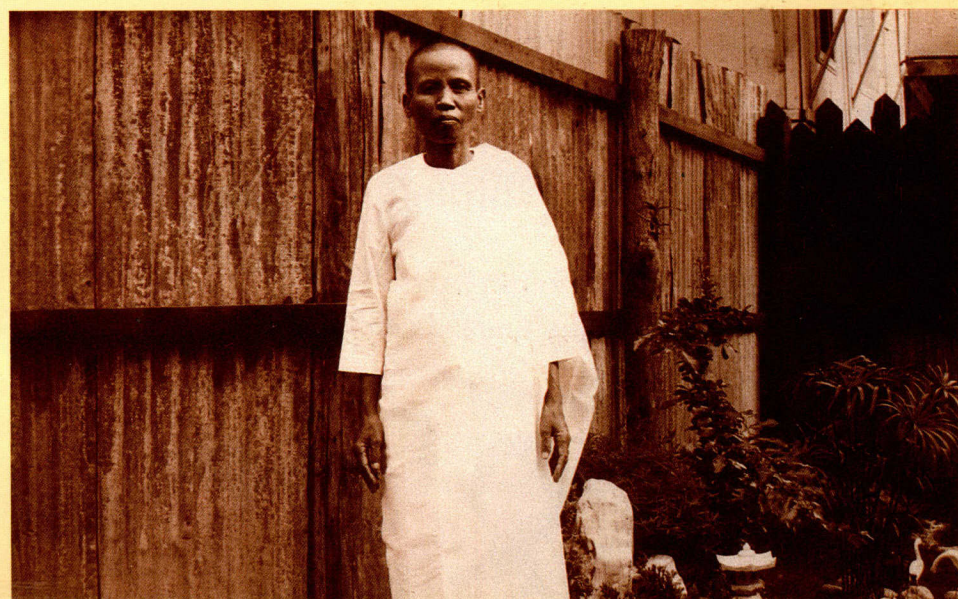
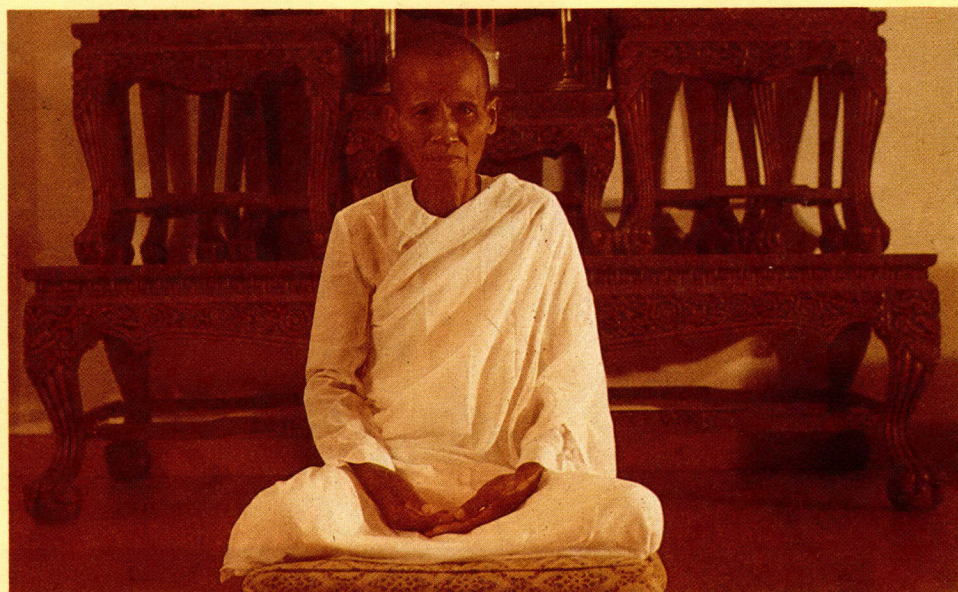
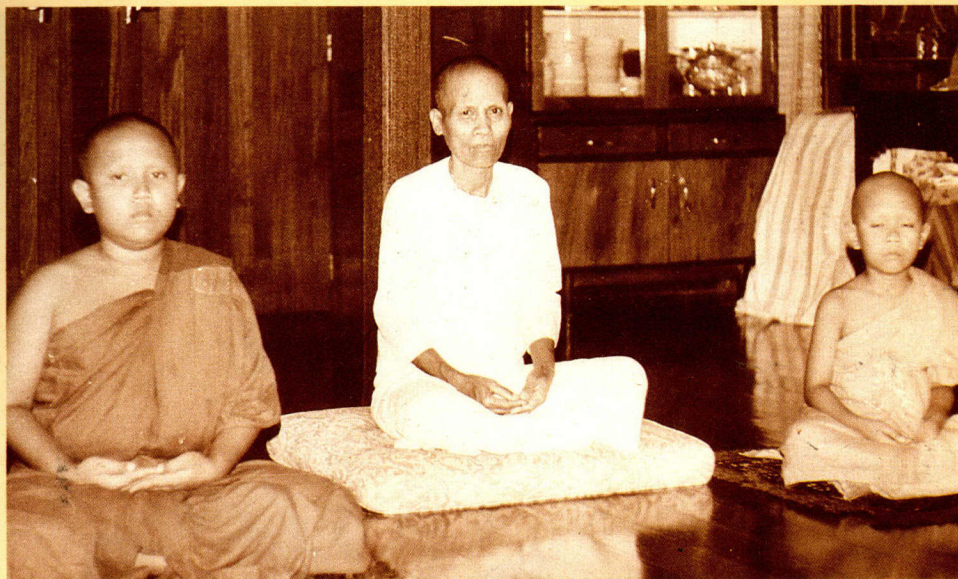
“ลูกจันทร์นี้เป็นหนึ่งไม่มีสอง”

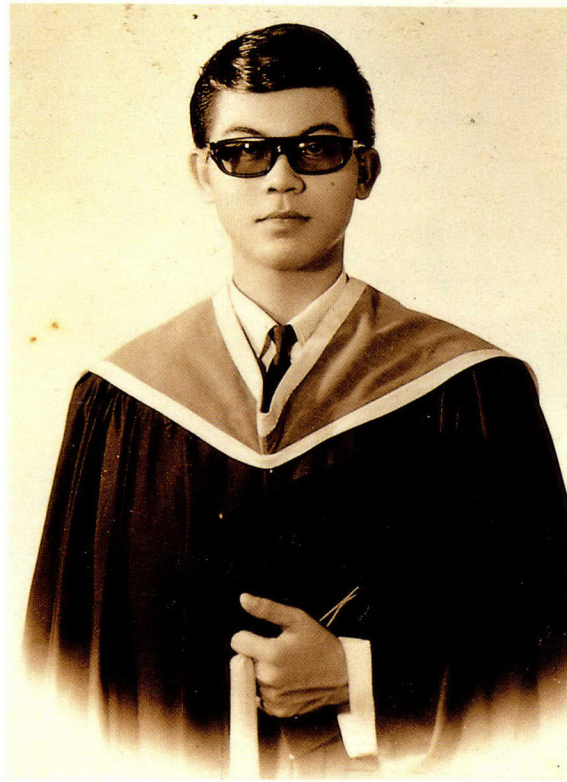

หลังจากหลวงพ่อดำรงภาพไปแล้ว คุณยายไม่ได้ทิ้งเจตนารมณ์
ในการที่จะถ่ายทอดวิชาธรรมกายไปสู่ชาวโลก แม้จะรู้ว่าไม่รู้หนังสือเลย
แต่ด้วยความเชื่อมั่นในธรรมของพระพุทธองค์ คุณยายก็ไม่ย่อท้อ ได้หมั่น
ฝึกฝนตนเองและรับหน้าที่เผยแผ่วิชาธรรมกายเรื่อยมา

ลูกศิษย์ผู้ไฝ่ธรรม

มีลูกศิษย์ผู้ไฝ่ธรรมเข้าขอรับการศึกษาจากท่านเป็นจำนวนมาก
ในที่นี้รวมถึง นักเรียน ไชยบุญย์ สุทธิผล จากโรงเรียนสวนกุหลาบ

ในเวลาต่อมาก็พารุ่นพี่ รุ่นเพื่อน รุ่นน้องมาฝากตัวเป็นศิษย์
มากมาย ทำให้บ้านธรรมประสิทธิ์ที่ใช้เป็นที่ฝึกปฏิบัติธรรมในวัดปากน้ำ
คับแคบลงทันที

หลวงพ่отัตตชีโวนี้... โอ้โฮ

“สมัยแรก ๆ ยายก็ไม่ได้คิดจะสร้างวัด อยู่วัดปากน้ำ หลวงพ่อ
อัมมะ ท่านเรียนอยู่สวนกุหลาบ ท่านก็เดินไปหายาย บอกว่า ยาย ๆ
อยากจะบวชจังเลย ยายก็บอกว่าคุณนะหรือจะบวช ถ้าคุณจะบวช
จริง ๆ คุณต้องไปเรียนให้จบปริญญาเสียก่อนแล้วจะบวชให้ หลวงพ่อ
อัมมขโยก็เข้าเรียนมหาวิทยาลัยเกษตรได้ เข้าเกษตรได้ก็ไปเอาหลวงพ่
อัตตชีโวมาอีกองค์หนึ่ง หลวงพ่อัตตชีโว นี้ โอ้โฮ วิชาเดรัจฉาน
นี่เรื่องจริง วิชาเดรัจฉานนี้เต็มตัวหมดเลย กว่าจะทำหันสององค์นี้
ลงได้ เกือบตาย”

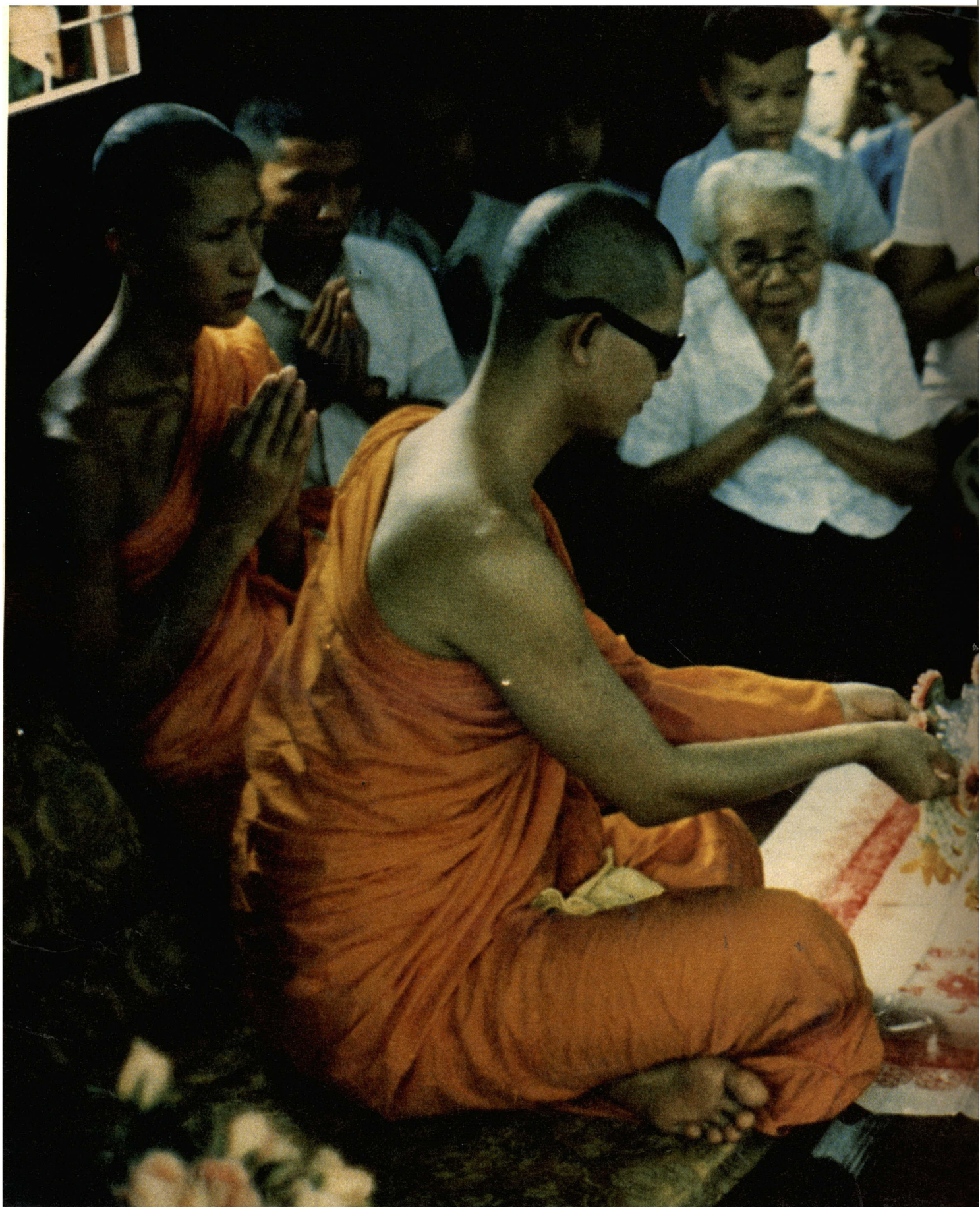

เข้าสู่ร่มผ้ากาสาวพัลตร์

เมื่อท่านไชยบูลย์สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย
เกษตรแล้ว ก็เข้าอุปสมบทเป็นพระภิกษุ จำพรรษา
อยู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ซึ่งทำให้ท่านได้ศึกษาธรรมะ
ที่ละเอียดลึกซึ้งและได้รับการฝึกฝนอบรมจากคุณยาย
อย่างดียิ่ง เมื่อรวบรวมคณะศิษย์ได้กลุ่มหนึ่งแล้ว
ท่านก็ปรารภว่าจะขยายวิชาธรรมกายให้กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น

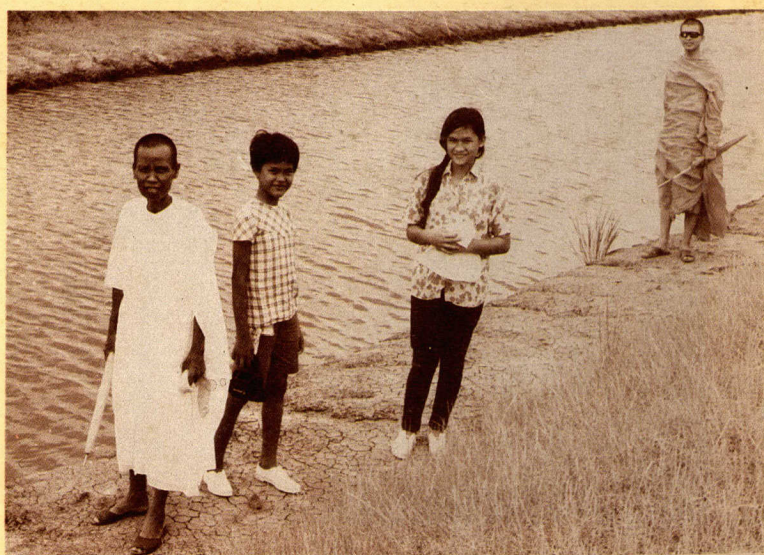

ยายคิดเผยแพร่วิชาธรรมกาย

“ยายก็นึกว่า เอ...เราจะต้องหาแผ่นดิน
สักแห่งหนึ่งนะ ยายก็คิดได้ให้คนไปขอแผ่นดิน
ขอ ๕๐ ไร่ เขาให้หมดเลย ๑๙๖ ไร่ ยกให้หมด
ผืนเลยเชียวนะ ก็ส่งหลวงพ่อดิตตสิโวมามาก่อนมา
เฝ้าแผ่นดินไว้ พอวันเสาร์ยายก็จะขึ้นรถมาที่
หน้าวัดทุกเสาร์ ๆ สร้างวัดใหม่ ๆ เป็นท้องถิ่น
นะไม่มีอะไรเลย เกือบตายกว่าจะเอาวัดลง กว่า
จะสร้างวัดได้เหนื่อยจังเลย ยายเหนื่อยจนเป็น
โรคขาดอาหาร

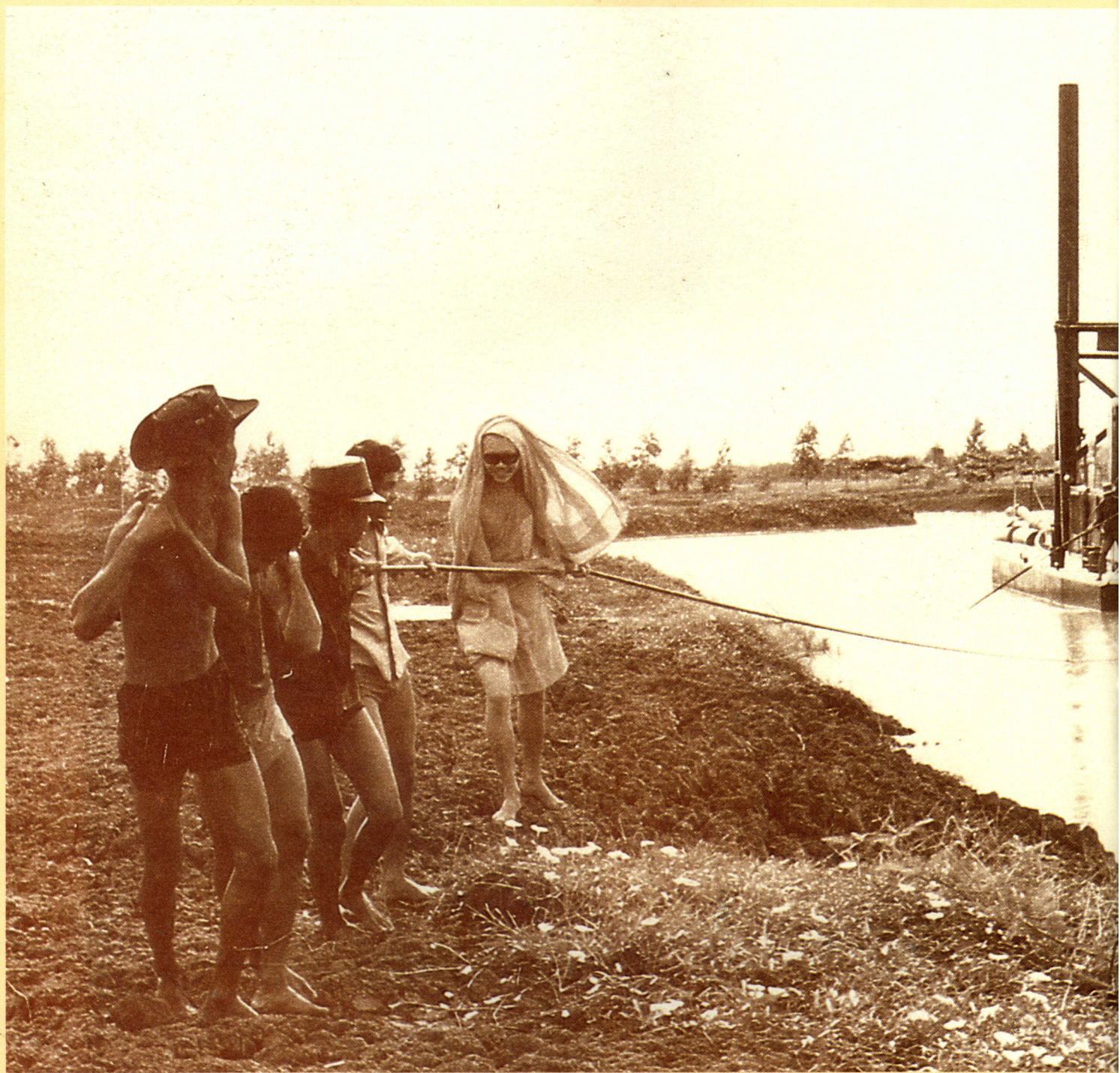
สมัยแรก ๆ นะ เข้ามากินข้าวแล้วก็นั่งธรรมะ
นั่งถึงห้าโมงกลางวัน พอห้าโมงกลางวันแล้วก็ลงไป
ช่วยเขาปลูกต้นไม้ ห้าโมงเย็นก็อาบน้ำอาบท่าขึ้นมา
นั่งธรรมะไปจนถึงสี่ทุ่มถึงจะได้นอน

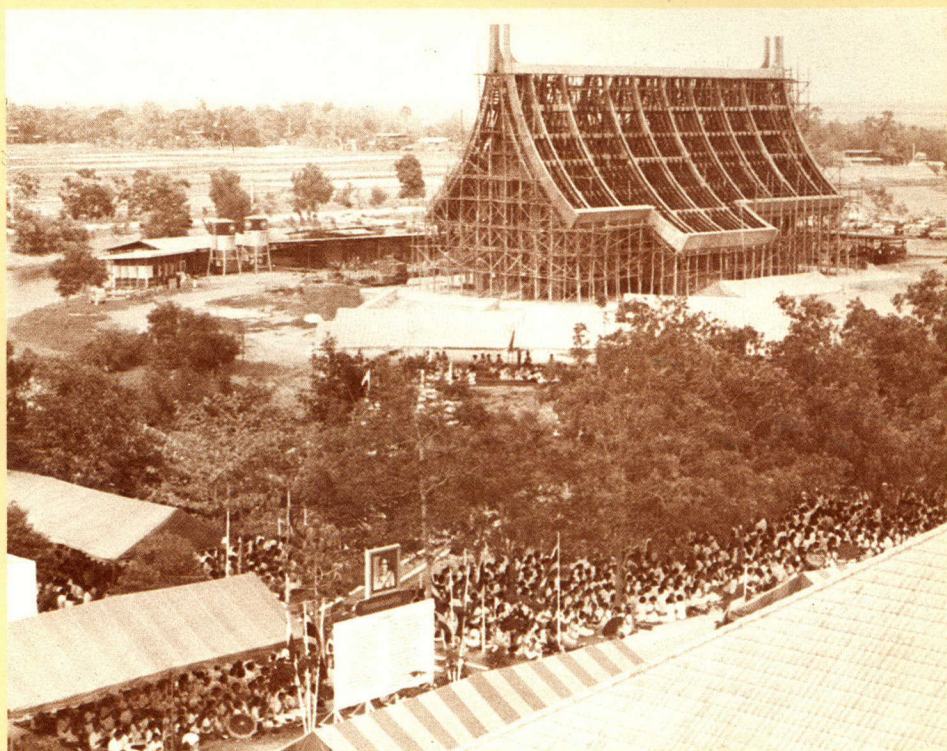
สมัยนั้นคนเขายังไม่ค่อยศรัทธาพระของยาย
เขาศรัทธายาย ยายก็ไปบอกบุญคนนั้น บอกบุญคนนี้
ให้เขามาช่วยสร้างดินที่บ้าง สร้างครัวบ้าง แล้วก็
วางแผนให้พระไม่ต้องออกไปรับบาตร ยายหุงข้าวเลี้ยง
ทำอย่างนี้ อยู่ ๆ มายายก็อายุมาก ยายก็ไม่มีแรงเดิน
ไม่ไหว เขาเอายายไปหาหมอจุฬา หมอเป่าว่าเขาบอกว่า
ยายไม่มีโรคอะไรหรอก เป็นโรคขาดอาหาร ยายนะ
ทำงานมากที่สุดเลยจนกระทั่งป่วย”

ด้วยดวงใจที่เด็ดเดี่ยว

ด้วยดวงใจที่เด็ดเดี่ยวกล้าแกร่งยิ่งกว่าเพชร ด้วยปัญญาอันชาญฉลาด คุณยาย
ได้วางกฎระเบียบต่าง ๆ ในการบริหารวัด ช่วยปูพื้นฐานให้หมู่คณะเป็นปึกแผ่น และคอย
ให้กำลังใจแก่ศิษย์มาตลอด ทำให้ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว

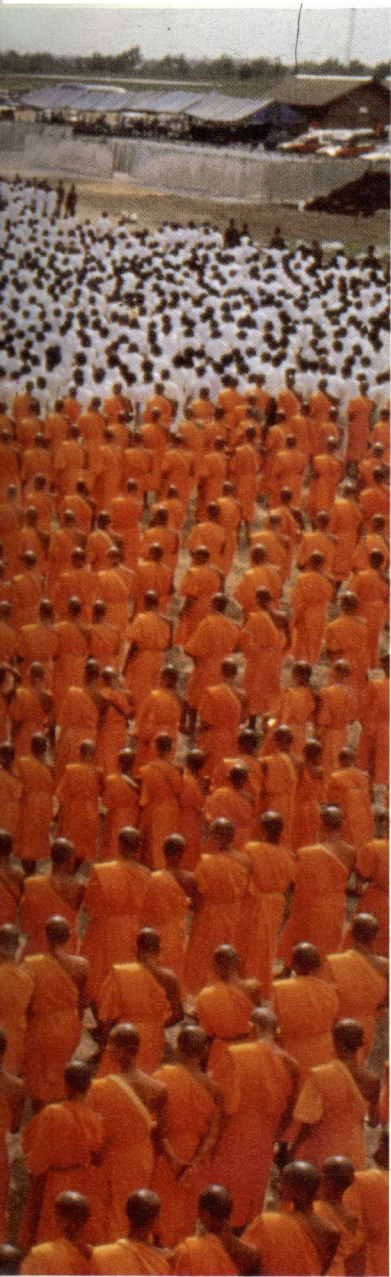
จนกระทั่งมาเป็นวัดพระธรรมกาย ที่มีระบบระเบียบทั้งดงาม
ยิ่ง เป็นศรีสง่าแก่พระพุทธศาสนา และเป็นที่ตื่นตาตื่นใจ
แก่ชาวโลกทั้งหลาย

ผู้จุดประกายความสว่างแห่งพุทธธรรม

คุณยายจันทร ผู้จุดประกายความสว่างแห่งพุทธธรรมให้ปรากฏแก่ชาวโลก ด้วยการทุ่มเททั้งชีวิต ตรากรสร้างงานหนักโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากมาโดยตลอด ขณะนี้ท่านอายุย่างเข้า ๘๐ ปีแล้ว แต่ด้วยดวงใจอันเด็ดเดี่ยวและกล้าแกร่งของนักสร้างบารมี บัดนี้ ท่านจะเป็นผู้นำหมู่ชนให้มาร่วมกุศลครั้งยิ่งใหญ่ ด้วยกาลทานที่ท่านได้ยากยิ่ง คือ การทอดกฐิน เพื่อจะรวบรวมบุญมาหนุนนำให้พวกเราได้พ้นภัยอบายในภพเบื้องหน้า

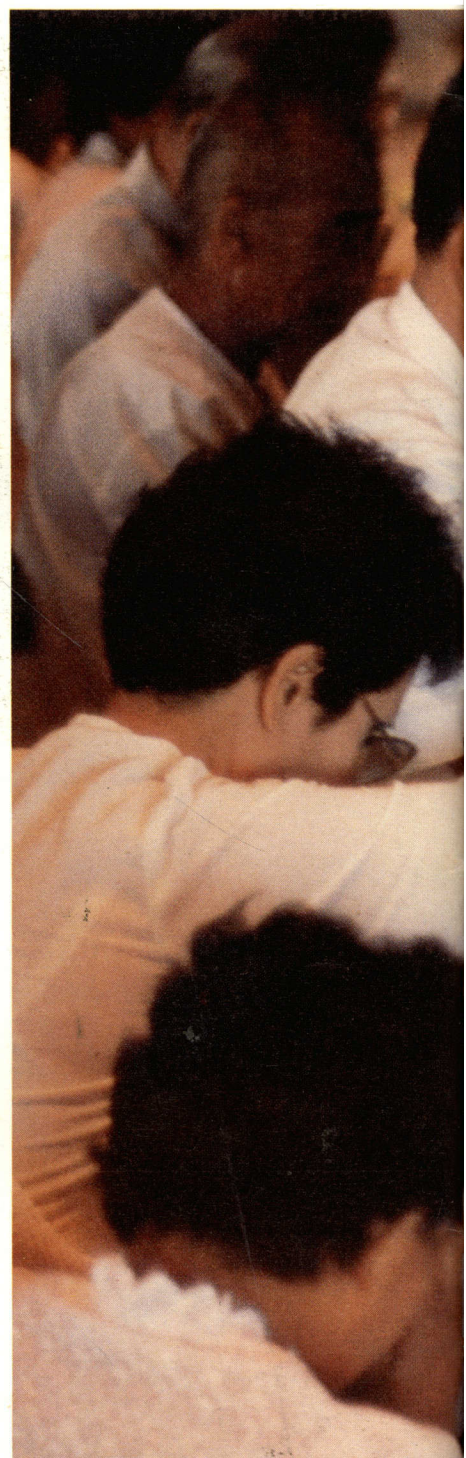

กฐินยาย...

กฐินมหากุศลครั้งยิ่งใหญ่

“ตั้งใจว่า เรานี้จะต้องทอดกฐินสักครั้ง ยายแก่แล้ว อยากจะทำบุญทอดกฐินสักครั้ง ไม่เคยทอดกฐินเลย อยากจะทำสักครั้งหนึ่ง เพื่อภพชาติต่อไปยายจะได้ไปสร้างวัดใหญ่ๆ และจะได้ไปทอดกฐินอีก จะได้เก็บเอาพรรคพวกของยายติดตามไป ยายจะรวมบุญ รวมหมู่ รวมคณะ ลูกศิษย์ลูกหาเก่าๆ แก่ๆ จะไปตามกันมาให้หมด ใครมาก็มา ใครไม่มาก็ปล่อยทิ้ง ถ้าเจอใครก็บอกเขา เขาจะได้มาร่วมบุญกับยาย เขามาทำบุญกับยาย ยายก็จะคุมบุญให้เขาทุกคน ถ้าใครมาก็มาไม่มาก็หมดเวลาแล้วนะ จะมาต่อว่าอะไรยายไม่ได้นะ”

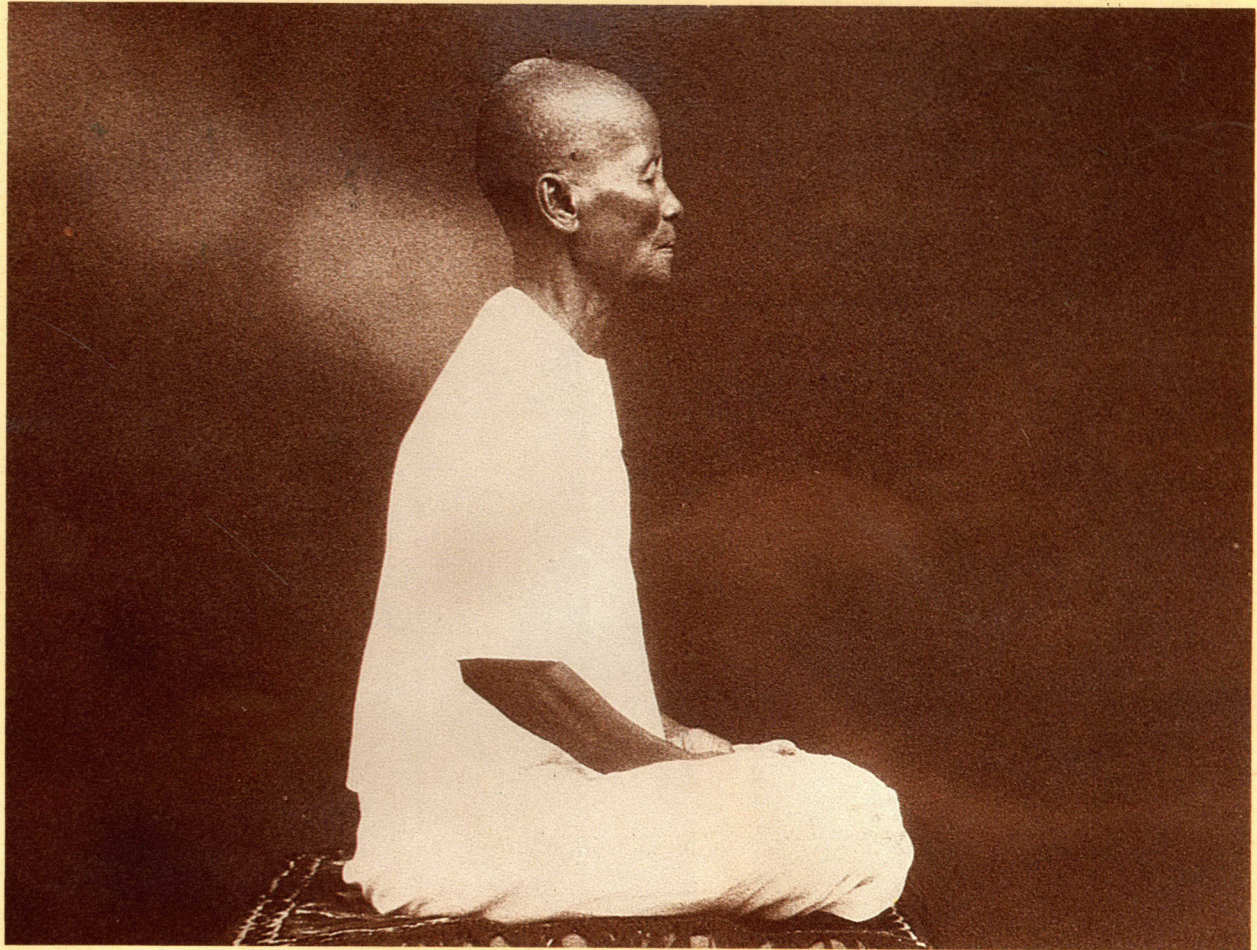

เกร็ดประวัติ วัดพระธรรมกาย

อุบาสิกาจันทร ขนนกยูง ผู้ให้กำเนิดวัด...

นั่งเพื่อตัวเองเจ้าค่ะ

สมัยหลวงพ่อดำปากน้ำยังมีชีวิตอยู่ มีการแบ่งกลุ่มผู้ที่ปฏิบัติธรรมได้ผลดียิ่ง ซึ่งมีแม่ชีรวมอยู่ด้วยออกเป็น ๒ กลุ่ม ผลัดกันนั่งสมาธิต่อเนื่องกันตลอดวันตลอดคืน

วันหนึ่งหลังจากเลิกนั่งสมาธิ ท่านถามแม่ชีแต่ละคนว่า “ที่เอ็งนั่งปฏิบัติธรรมกับหลวงพ่อนั้น เอ็งทำเพื่อใคร?” ก็ได้คำตอบว่า นั่งเพื่อวัดบ้าง เพื่อช่วยงานพระศาสนาบ้าง เพื่อหลวงพ่อบ้าง เพื่อคุณพ่อคุณแม่บ้าง

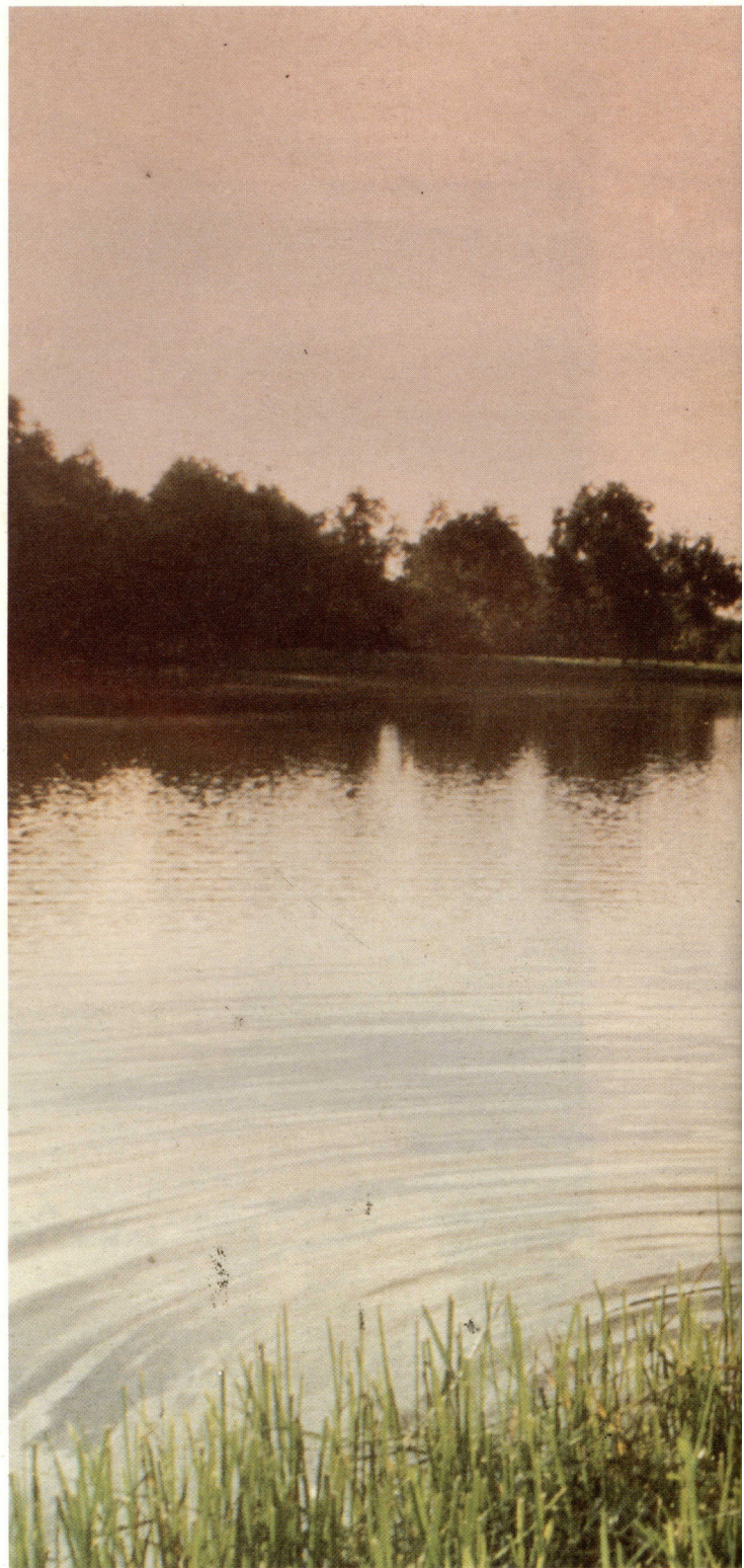
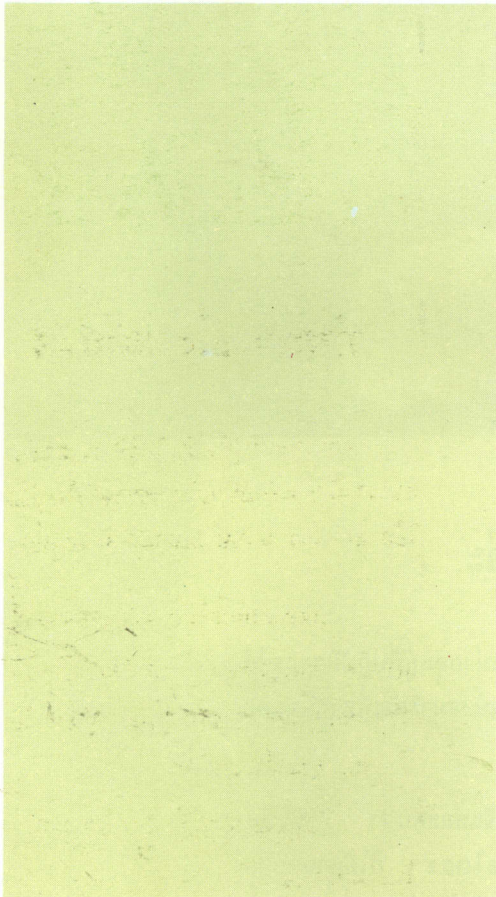
พอมาถึงคุณยายจันทร ท่านตอบว่า “ลูกนั่งเพื่อตัวลูกเองเจ้าค่ะ” หลวงพ่อยิ้มแล้วพูดว่า “เออ ต้องอย่างนี้ซินะ ถึงจะถูกต้อง”

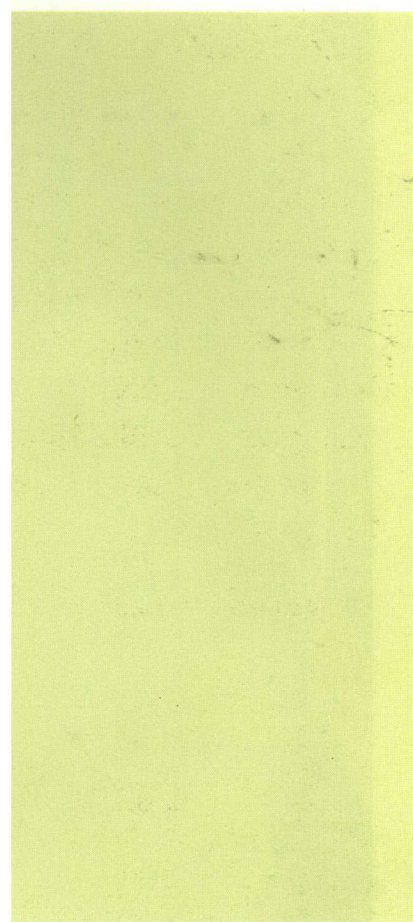
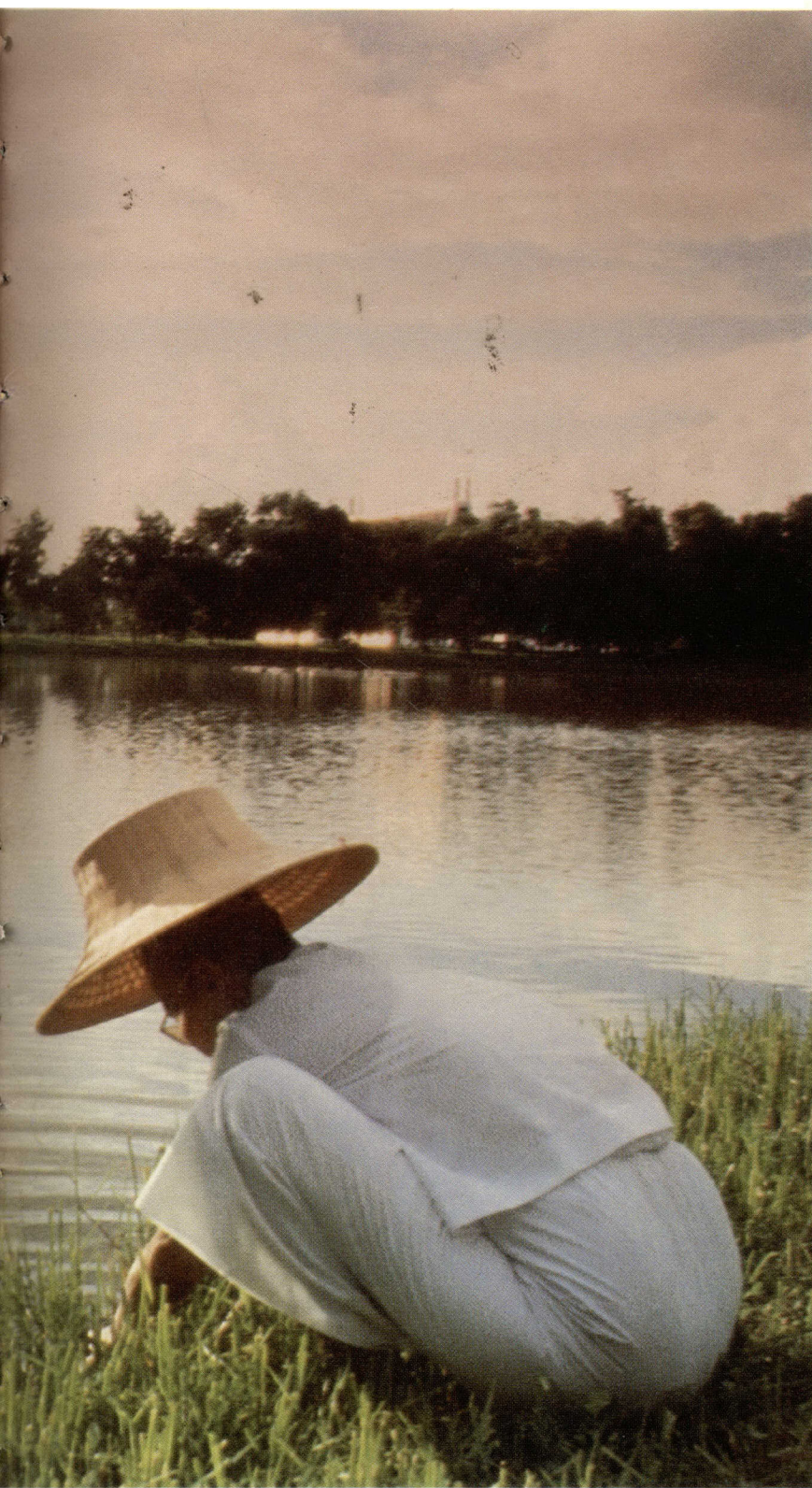
มือทำไปใจระลึกชาติ

วันหนึ่ง หลวงพ่อทัตตชีโว เห็นคุณยายนั่ง
ถอนหญ้าอย่างสงบผดสังเกตุ จึงเข้าไปเรียนถาม
ว่า “ยายกำลังถอนหญ้า ยายคิดถึงอะไรอยู่หรือ?”

คุณยายตอบว่า “ยายก็เอาใจตรึกเข้าที่ไป
เรื่อย ๆ ระลึกชาติไปดูละ พระพุทธเจ้าองค์ก่อน ๆ
พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ต่าง ๆ ท่านสร้าง
บารมีกันมาอย่างไร จึงได้มาเป็นพระพุทธเจ้า
พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ แล้วยายยังหย่อน
ในเรื่องอะไรบ้าง”

นี่ขนาดนั่งพรวนดินอยู่นะนี่

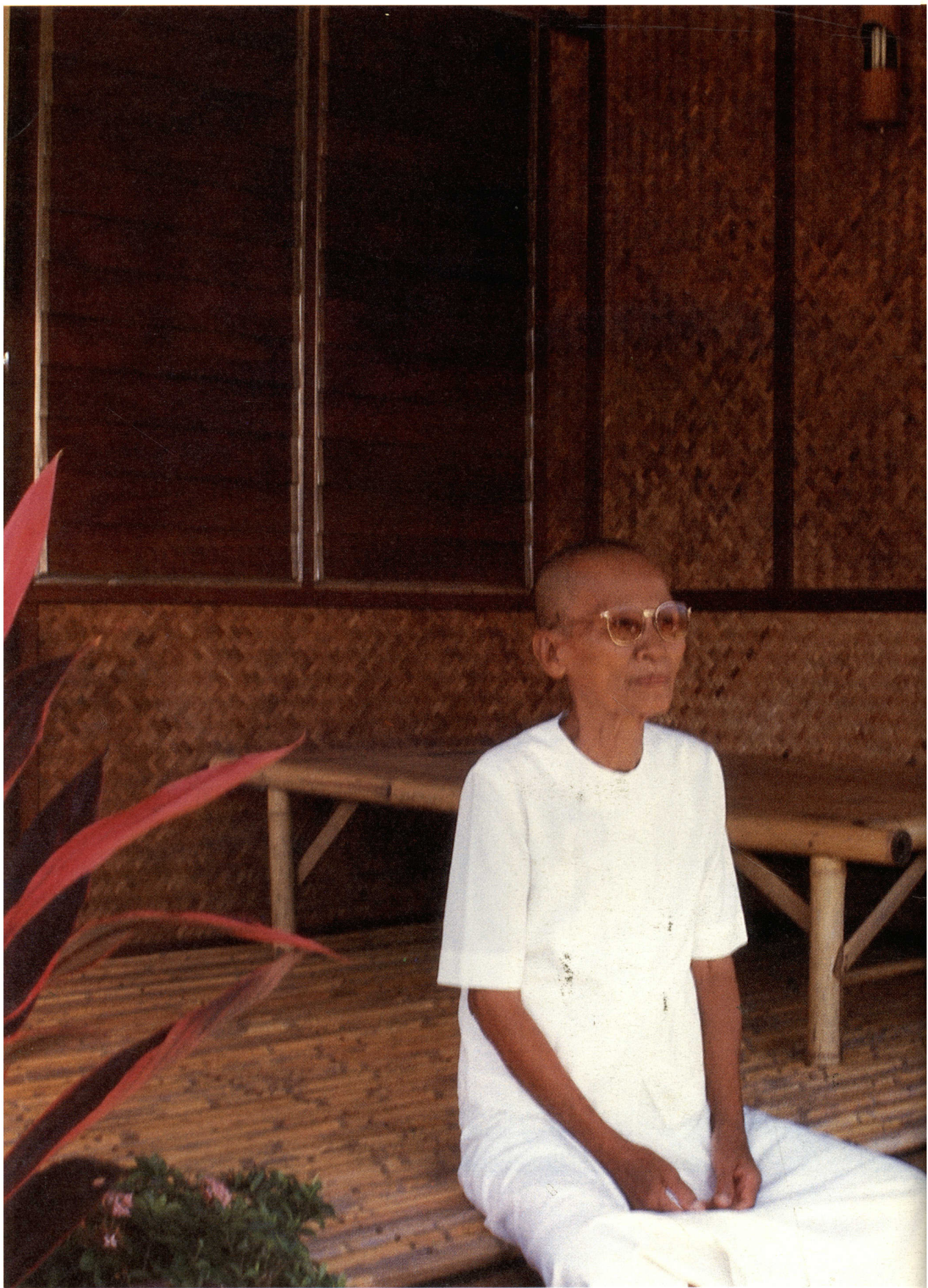

ทำตนเหมือนเด็กวัด

คุณยายเป็นผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรม-
กายมาแท้ ๆ แต่คุณยายไม่เคยวางตัวใหญ่โต
โอ้อวดกับใคร กลับทำตนเสมอเด็กวัดผู้หนึ่ง

คุณยายบอกว่า “ยายมอบงานให้
หลวงพ่ót่านหมดแล้ว แต่ท่านเป็นพระ
เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ หยุม ๆ หยิม ๆ ยายเลย
ต้องคอยตามเก็บงานให้”

นี่คือคุณธรรมอันประเสริฐที่มีอยู่
ในตัวคุณยาย

วิธีให้กำลังใจ

คุณยายมีถุงกระดาษสีน้ำตาลเก่า ๆ อยู่ใบหนึ่ง เวลา ลูกศิษย์ลูกหากราบถวายบังคมให้คุณยายใช้จ่ายส่วนตัว คุณยาย ก็จะเก็บสะสมไว้ในถุงใบนี้

เมื่อตัดสินใจสร้างวัด คุณยายเทบัจจยในถุงใบนี้ออก จนหมด นับดูปรากฏว่ามีเงินอยู่เพียง ๓,๒๐๐ บาท ทุกคน เห็นแล้วก็นิ่งเงียบไปหมด ลักครุหนึ่งหลวงพ่อดัดชีโว ซึ่ง ตอนนั้นยังไม่ได้บวช จึงถามขึ้นว่า “เรามีเงินทุนอยู่เพียงเท่านี้ แล้วจะสร้างวัดให้สำเร็จได้อย่างไร”

ยายไม่ตอบกลับย้อนถามว่า “คุณเด็จ ถ้าเราจะสร้าง คนให้มีระเบียบวินัย มีศีลธรรมเป็นคนดี ยอมเสียสละอุทิศ ชีวิตให้พระพุทธศาสนาขึ้นมาในโลกสักคนหนึ่งนี่ จะต้องใช้ เงินสักเท่าไร”

คุณยายได้รับคำตอบว่า “หมดเงินไปเป็น ๑๐๐ ล้าน ก็ยังไม่แน่ว่าจะสร้างขึ้นมาได้สักคน”

คุณยายอมยิ้มแล้วพูดขึ้นว่า “ก็ตอนนี้ยายมีคนดี ๆ อย่าง พวกคุณมานั่งอยู่ตรงหน้านี้แล้วตั้ง ๑๑ คน แสดงว่ายายมีเงินทุนอยู่แล้วไม่น้อยกว่าพันล้าน เถานี้ยังไม่พอสร้างวัดให้สำเร็จ อีกหรือ คอยดูนะ ยายจะเอาถุงใบนี้แหละใส่เงินสร้างวัด”

ทุกคนยิ้ม...คุณยายของพวกเขาเรานี่ยอดจริง ๆ

ง่ายนิดเดียว

คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งที่จะเกิดขึ้นกับนักปฏิบัติธรรมขั้นสูงก็คือ ความสามารถในการแปลงเรื่องล้าลึกให้เข้าใจได้ง่าย ๆ ..

วันหนึ่ง คุณเผด็จ (หลวงพ่อดตฺชโฆ) ผู้ยากจะเอาดีทางด้านคุณไสย ตามเที่ยง ขุนแผน ได้ถูกนิสิตรุ่นน้องชื่อไชยบูลย์ (หลวงพ่อดมฺมชโย) พาไปกราบคุณยายที่บ้านธรรมประสิทธิ์ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ไปถึงก็เปิดฉากถามทันที

“ยายพาไปดูนรกสวรรค์ได้จริงมั๊ย”

“จริง ยายเคยช่วยพ่อขึ้นจากนรกมาแล้ว”

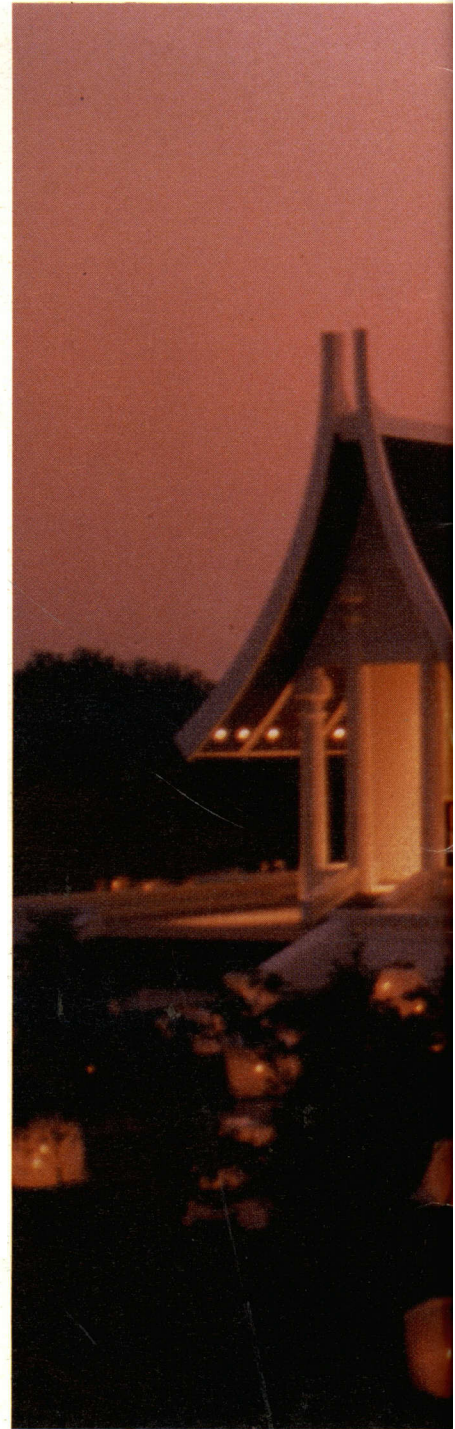
“แล้วอย่างผมนี้จะไปดูได้ไหม?”

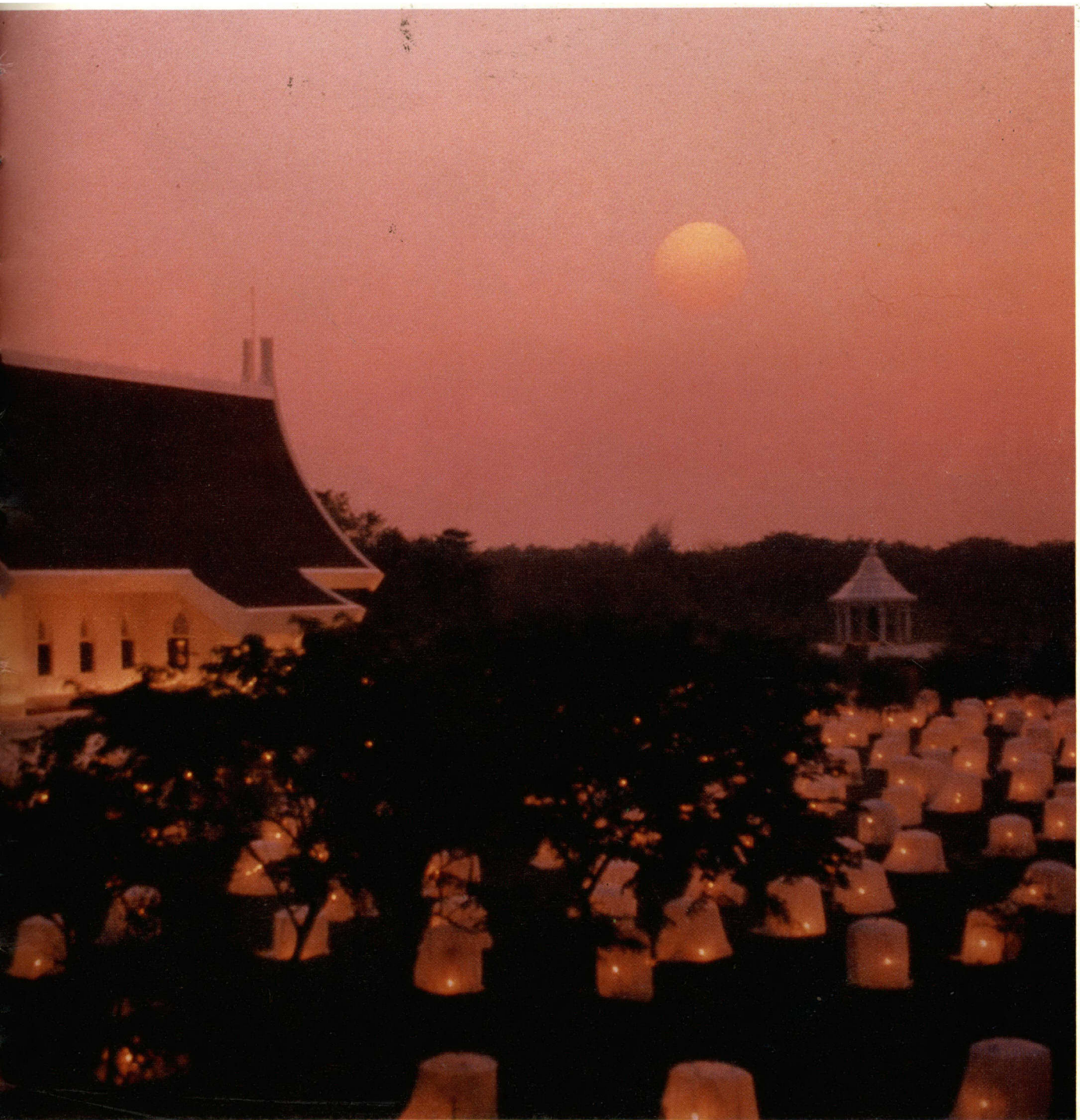
“ได้ซิ”

คุณยายยืนยันพร้อมทั้งอธิบายขยายความต่อไปว่า

“คุณก็หลับตานั่งสมาธิเข้าสิ ทำใจนิ่ง ๆ ที่กลางตัวคุณนะ ทำจนใจคุณใสสว่าง ทีนี้คุณอยากจะไปดูอะไร ก็ไปดูได้ เหมือนคุณอยู่ในที่มืด พอมีไฟฉาย คุณก็ส่อง ๆ ดูเอา”

คุณยายตอบง่าย ๆ แต่กระจ่างและหนักแน่นจนต้องสยบให้

นั่งเมื่อไรได้บุญเมื่อนั้น

การนั่งสมาธิของคุณยาย ๑ ปีแรก
มีตสนิท แต่คุณยายคิดว่า เรานั่งเมื่อไรก็ได้
บุญเมื่อนั้น จะมีดวงสว่างอย่างไรก็ได้บุญ
เหมือน “กำปั้นทุบดิน” คือทุบครั้งใดก็ถูก
เมื่อนั้น นั่งครั้งใดบุญจากพระนิพพานก็
หลั่งไหลมาสู่ศูนย์กลางกายเมื่อนั้น แต่เรา
ไม่เห็น รู้ได้แต่อาการเป็นความเย็นใจ สุขใจ
เบิกบานใจ เหมือนกับกระแสไฟฟ้าที่ไหลไป
ตามสาย เราไม่สามารถมองเห็น เห็นได้
แต่อาการ คือแสงสว่างที่เกิดขึ้นที่หลอด

กระแสไฟฟ้าเป็นอย่างไร กระแสบุญ
ก็คล้ายกันอย่างนั้นแหละ

มดกัดที่เท้า
ผมไม่ได้ท้อถอยไปทุกมุมโลก
อยู่แต่กับใจอันหลับใหล
ก็อาจรู้โลกได้ทั้งส่วนนี้
เพราะใจของท่านเปิดกว้าง
กว้างพอสำหรับโลกทั้งโลก
เพราะใจของท่านใสสะอาด
สว่างพอที่จะเห็นโลกได้ทั้งโลก

กวีนิพนธ์

มูลนิธิธรรมกาย